Заспівав би я про зиму,
Що в пречисті білі шати
Одягла наш край повсюди...
Шкода праці, шкода риму,
Бо не можна ж не згадати,
Що зимою мерзнуть люди.

Заспівав би я про літо
З колосистими житами
І з гаями голосними...
Ох, те жито — панське жито,
А гаї шумлять над нами
Лозанами дошкульними!

Може б, міг я розповісти
Про красу чужого краю,
Гори, моря синю воду?
Там кричать про їх туристи,
Я ж їх слів недочуваю
Крізь всесвітній плач народу.